

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3221/2016. (XI. 14.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Mosonmagyaróvári Járásbíróság Szk.820/2015/3-I. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] Az indítványozó magánszemély az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz.
- [2] Az indítványozó arra tekintettel kérte a Mosonmagyaróvári Járásbíróság Szk.820/2015/3-I. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését, mert az álláspontja szerint sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését.
- [3] 1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügyben a Mosonmagyaróvári Rendőrkapitányság Igazgatásrendészeti Osztály határozatával közúti közlekedési igazgatási szabályok megsértése szabálysértés elkövetése miatt 20 000 forint pénzbírsággal sújtotta az indítványozót, aki e határozat ellen kifogást terjesztett elő.
- [4] Az indítványozó a kifogásban előadta, hogy a terhére megállapított szabálysértés nem volt szándékos és durva jellegű, csekély súlyú mulasztásos törvénysértés, amely miatt a szabálysértési felelősségét elismeri, cselekményét megbánta és kérte figyelmeztetés alkalmazását a kiszabott pénzbírság helyett.
- [5] A bíróság jelen panasszal támadott jogerős végzésében a szabálysértési hatóság határozatát hatályában fenntartotta.
- [6] A végzés indokolása szerint a szabálysértési hatóság a tényállást kellő mértékben feltárta, az eljárási szabályokat betartotta, a mérlegelés szempontjait megfelelően értékelte, valamint a határozata indokolása tekintetében helyesen járt el. A megállapított tényállás alapján helyesen következtetett az eljárás alá vont személy felelősségére és törvényes a cselekmény minősítése is, kiegészítése nem indokolt. A bíróság megállapította azt is, hogy a kiszabott büntetési tétel a cselekmény tárgyi súlyához, a megállapított tényálláshoz és a büntetéskiszabás során irányadó egyéb körülményekhez mérten eltúlzottan szigorúnak nem tekinthető, enyhítésére nincs törvényes lehetőség. Ezen felül az indítványozó olyan új bizonyítékra sem hivatkozott, amelyet a szabálysértési hatóság a kifogással támadott határozat meghozatala során nem ismert és nem bírált el, ezért a bíróság nem látott lehetőséget a kiszabott büntetési tétel enyhítésére.
- [7] 2. A panaszos álláspontja alapján a szabálysértési hatóság eljárási szabálysértést követett el azzal, hogy a meghallgatása alkalmával – törvényi kötelezettsége ellenére – nem hívta fel figyelmét arra, hogy a személyi körülményeit csak akkor veszi figyelembe a joghátrány megállapításánál, ha ezekről tudomása van. Nézete szerint a hatóság a mérlegelés szempontjait nem értékelte megfelelően és határozata indokolása tekintetében sem járt el helyesen, az alkalmazott joghátrány pedig eltúlzott és ellentétes a fokozatosság elvével.
- [8] Az indítványozó érvelése szerint a kifogásban új, a joghátrány enyhítésére alkalmas, a személyi körülményeire vonatkozó bizonyítékokat jelölt meg, melyeket a bíróság indokolás nélkül figyelmen kívül hagyott.
- [9] A támadott döntés a panaszos szerint sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot, mert a járásbíróság indokolási kötelezettségének nem tett eleget, a helytelen mérlegelésen alapuló hatósági határozatot pedig hatályában fenntartotta.
- [10] 3. Az Alkotmánybíróságnak mindenekelőtt azt kellett vizsgálnia, hogy az alkotmányjogi panasz alkalmas-e az érdemi elbírálásra, azaz megfelel-e a befogadási feltételeknek. Ennek alapján arra a megállapításra jutott, hogy az indítvány az alábbiak szerint nem befogadható.

- [11] 3.1 Az Abtv. 27. §-a szerint előterjesztett alkotmányjogi panaszt a sérelmezett bírósági döntést követő 60 napon belül nyújtották be [Abtv. 30. § (1) bekezdés]. Az indítvány tartalmazza azt a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá amely az indítványozó jogosultságát megalapozza [Abtv. 52. § (1b) bekezdés a) pont]. Az indítvány tartalmazza az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét [Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) pont]. Az indítvány tartalmazza az Alkotmánybíróság által az indítványozó szerint vizsgálendő bírói döntést [Abtv. 52. § (1b) bekezdés c) pont]. Az indítvány tartalmazza az Alaptörvénynek az indítványozó véleménye szerint megsértett rendelkezéseit [Abtv. 52. § (1b) bekezdés d) pont]. Az indítvány tartalmaz érdemi indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel [Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pont]. Az indítvány tartalmaz kifejezett kérelmet a bírói döntés megsemmisítésére [Abtv. 52. § (1b) bekezdés f) pont]. Az alkotmányjogi panasz megfelel annak a tartalmi feltételnek, mely szerint az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, az indítvány jogerős bírósági döntés ellen irányul [Abtv. 27. § b) pont]. Az indítványozó jogosultnak tekinthető [Abtv. 51. § (1) bekezdés]. Az indítványozó érintettnek tekinthető [Ügyrend 30. § (2) bekezdés c) pont].
- [12] 3.2. Az Abtv. 29. §-a alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.
- [13] Jelen esetben megállapítható, hogy az indítványozó a bíróság mérlegelési tevékenységét vitatja, érvelése pedig a kiszabott büntetési tételre vonatkozó döntés tartalmi kritikáját foglalja magában. A tényállás és a joghátrány megállapítása, az ehhez vezető bizonyítékok felvétele és értékelése, valamint a jogszabályok értelmezése azonban a bíróságok, nem pedig az Alkotmánybíróság hatáskörébe tartozó kérdés. Az Alkotmánybíróság továbbá már a 3325/2012. (XI. 12.) AB végzésben kifejtette, ezzel kapcsolatos gyakorlata pedig azóta is töretlen, hogy „[a]z Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikkének (1) bekezdése alapján az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve. [...] [A]z Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszon keresztül is az Alaptörvényt, az abban biztosított jogokat védi. Önmagukban [...] a rendes bíróságok által elkövetett vélt vagy valós jogszabálysértések nem adhatnak alapot alkotmányjogi panasznak {3268/2012. (X. 4.) AB végzés, Indokolás [28]}.
- [14] 4. Fentiekre tekintettel az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a jelen ügyben nem merült fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, illetve alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés, így az alkotmányjogi panasz az Abtv. 29. §-ban foglaltaknak nem felelt meg. Az Alkotmánybíróság ezért az Abtv. 56. § (2) bekezdése alapján, az 56. § (3) bekezdésére figyelemmel, valamint az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontjára tekintettel az alkotmányjogi panasz befogadását visszautasította.

Budapest, 2016. október 24.

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Balsai István s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Salamon László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/353/2016.

